

9 barn föddes detta år, 6 pojkar och 3 flickor.

6 nya äktenskap ingicks, varvid i ett var en änklings de ena parten.

10 stycken dödsfall registrerades och av dem var 4 minderåriga.

Bland de döda kan nämnas fru Helena Catharina Wellingz på Stensvad, 81 år gammal och landsfiskalen Claes Caleén, som hade haft så många tvister med den avlidne profossen Hans Ljungeld. De fick nu möjlighet att fortsätta med sina anklagelser på ett annat ställe.

Hur vädret eller skördemöjligheterna var, vet vi intet, men de kan antas vara tämligen goda.

Östgöta kavalleri, ryttarna, hade generalmönstring den 19 augusti på Malmen utanför Linköping.

Samtliga Tåbyrättare var närvarande och tjänstedugliga.

Ryttaren Måns Blomberg, för Ljunga rusthåll, beviljades avsked på grund av att han hade hemmansbruk och i hans ställe antogs Lars Adamsson Ljung. Bland båtsmännen fick fördubblingsbåtsman Olof Nils Grahn avsked och ersattes med Nils Olofsson Torpström för Brunneby båtsmansrote.

Den lilla kyrkklockan hade nu blivit omgjuten och samtidigt blivit tre gånger tyngre.

Den hade också fått en ny inskription " När Du hör mitt ljud, inställ Dig till Gud, giv akt uppå hans bud."

Den ringdes det i första gången pingstaftonen den 8 juni.

Omgjutningen hade kostat 448 daler 24 öre kopparmynt (silvermyntet hade 3 gånger större värde än kopparmyntet.

Detta hade bekostats av sammanskott " bland var och en, större som mindre"

Samma år skedde besiktning på kyrkan och konstaterades, att större hål och sprickor fanns överallt och tornmuren samt att nedersta stagen på kyrkstapeln var krossade av dess tyngd.

Från sockenstämmans protokoll finns att nämna:

Förre båtsmannen Arved Olsson Tall, som på föregående sockenstämma beskyllt rusthållaren Bengt Nilsson i Fyrby, för begånget snatteri, förlikt sig med svaranden.

Bengt Nilsson gav därför, till kyrkan, 1 daler och till de fattiga 16 öre silvermynt.

Spannmålsboden i prästgården reparerades detta år till fullgott skick och tjärades därefetr.

Likaså uppsattes en ny sockenspannmålsbod bredvid den föregående.

Från stiftsstyrelsen hade rekommenderats, att komminionsvinet i fortsättningen skulle köpas från en bestämd firma i Norrköping.

Men sockenstämman bestämde, att kyrkvärdarna skulle hämta det där, det efter gammal vana skett.

Det bestämdes också, att de fattiga i socknen skulle få en fjärding säd av varje hemman och att säden skulle malas av ett hemman i taget, eller efter behov.

(Tydligt samlades säden i fattigstugan och därefter maldes en viss mängd.)
Spannmålen skulle vara inlevererat före S:t Tomae dag och kyrkvärdarna skulle övervaka inlevereringen och utlämnanade till de fattiga.

Landshövdingen hade föreslagit, att samtliga hemman skulle lämna 12 öre kopparmynt till odjurens (vargarnas) utdödande.

Pehr Olofsson i Torp utlovade, att hålla med juleljus i kronan vid julottan.

Häradsrättens tre ordinarie ting hölls, som vanligt, vid Kuddby tingshus.

Ur dess protokoll kan nämnas:

Bonden Rahl Hansson i Brestad fick av häradsrätten beviljat förbud mot betande och gäresgårdars nedrivande på utjorden i Tåstad, som tillhörde Brestad. Överträdande mot detta förbud sattes till ett vite av 40 daler silvermynt.

På landsfiskalen Caleéns ägor i Fyrby hade hittats ett litet rödblackilgt sto, vars ägare nu efterlystes.

Stoet, som var magert och hade kvarkdrag, värderades av nämndemännen till 4 dalers silvermynts värde. Det fick tills vidare födas och brukas av landsfiskalens folk.

Lagmanenn Sparrskiöld hade tillträtt säteriet Mem och besiktigat sina lägenheter och ägor.

Bl.a. åtalade han nu några av sina arrendebönder för husröte (försämring av arrenderade hus och ägor.)

Bonden Rahl Hansson i Brestad, som efter förlikning, blev ålagd, att betala 18 daler silvermynt samt skaffa och underhålla en god timmerman, som skulle bygga en ny knut i ladugården.

Lars Markusson, som brukade en gård vid Mem, ålades att betala 23 daler 24 öre silvermynt för felaktiga diken och 10 daler 20 öre silvermynt för odugliga gärdesgårdar.

Nils Botvidsson, som också brukade en gård vid Mem, fick förelagt, att före nästa härads ting underhålla och reparera sina hus, annars kommer han att vidare åtalas.

Torparen Per Nilsson i Mjölnartorpet ålades betala 12 daler silvermynt för husröta på torpet, men överenskom med lagmannen, att han skulle göra 12 dagsverken utöver de ordinarie detta år.

Vidare instämde lagmannen drängen Pehr Andersson, som bodde i Skjorstad men gjorde dagsverken för sin husbonde vid Mem, för det han med hugg och slag överfallit frälsefogden Sven Merling.

Dränegn gjorde motsvarande åtal mot frälsefogden, för att han slagit honom med en skovel, så att blodvite uppstod.

Efter noggrann rannsaking med bland annat 5 stycken vittnen till händelsen, konstaterades att båda var skyldiga till de påstodda skadorna.

Frälsefogden dömdes, enligt missgärningsbalken, att böta 4 daler $\frac{3}{4}$ mark silvermynt och Pehr Andersson, enligt tjänstehjonstadgan, att böta 4 daler 3 mark silvermynt.

Byggmästaren Sven Lind hade åttagit sig, att bygga en ladugårdsbyggnad vid Mens säteri, men inte fullgjort arbetet i tid, enligt det upprättade kontraktet.

Han dömdes nu att återbetala en del av kontraktssumman och för det fortsatta byggande, få nöja sig med dagpenning på 1 daler 16 öre silvermynt.

Ryttmästaren Eric Bagge begärde förbud på skogen till rusthållet Stensvad och frälsehemmanet Gnedby i Kuddby socken.

Häradsrätten biföll begäran och utsatte ett vite på 40 daler silvermynt för all olovlig åverkan på dessa skogar.

Bonden Håkan Månsson i Stensvad åtalade pigan Kerstin Jönsdotter i Bjärka, för det hon mottagit städja av honom, men ej kommit i hans tjänst, utan fortsatt sin tjänst hos baron Wachtmeister i Rothenberg, efter sin faders rekommendation.

Pigan dömdes, att återbetala den emottagna städjan och enligt tjänstehjonsförordningen böta 10 daler silvermynt, för att hon antagit dubbel tjänst